

Interview met Linda Matze

werkzaam in Namibië voor
Light for the children

Tekst: Agaath Visser

'Magdalena, 16 jaar...zwanger en alleen bevallen in de sloppenwijk' Vandaag krijg ik de gedachte om Magdalena maar weer eens te bezoeken. Ze is zestien en zwanger van haar eerste kindje. Ik tref haar aan in dat kleine hete hutje. Daar zit ze met waarachtig... een pasgeboren klein babyjongetje! Ik krijg een schamel lachje van haar. Met haar gezicht vol zweetdruppels, stuntelt ze om haar huilende baby goed vast te houden.

Linda, hoe is jouw leven geleid naar Namibië?

Hoe we daar terecht zijn gekomen is een bijzonder verhaal en te uitgebreid om te vertellen, maar ik zal een po-

ging doen. Kees en ik hadden al een paar jaar het verlangen om iets meer te mogen doen voor Gods Koninkrijk. Samen zochten we naar de 'juiste deur'. In dat proces kwamen vrienden

bij ons eten en vertelden ons over de stichting 'Light for the children' in een dorpje Gobabis in Namibië. Zij vertelden dat daar helpers nodig waren. We bekeken de website, legden

contact met het zendingsechtpaar daar en vroegen de Heere om duidelijkheid. Deze weg werd op zo'n bijzondere manier bevestigd door de Heere, Zijn Woord, mensen, preken en omstandigheden dat deze deur WIJD openging. Een sterke roeping naar Gobabis maakte dat we konden gaan. Zelfs al hadden we Namibië en de mensen daar nog niet ontmoet. We verkochten ons huis, pakten onze spullen in, namen afscheid van familie en vrienden, verlieten alles en gingen in geloof! Met 5 kinderen naar een onbekend land, niet wetend wat ons te wachten zou staan en waar we terecht zouden komen. Maar wel met de Heere aan ons roer.

Nu wonen we er alweer 3 jaar en wat

is de Heere GOED voor ons geweest. Natuurlijk is niet alles gemakkelijk. De extreme warmte, de cultuur, taal, gewoontes, (on)veiligheid, schorpioenen en slangen in onze tuin, alles is werkelijk anders dan Nederland! Daarnaast ervaren we ook geestelijke strijd maar dit is onderdeel van christen-zijn. En in dit alles ervaren we dat God ons dag aan dag draagt.

Wat voor werk doen jullie?

Het werk van Kees bij de school is veelomvattend; van onderwijs geven aan zowel kinderen als leerkrachten, toezien op onderwijskwaliteiten, adviseren van het managementteam, administratieve/financiële taken tot het toezien op het onderhoud van school-

gebouw en -terrein. Daarnaast geeft hij Bijbelstudies en leidt hij regelmatig op zondag de kerkdienst in het schoolgebouw en coördineert de verspreiding van gedoneerd voedsel van de lokale supermarkt. Zelf doe ik wekelijks Bijbelstudie met een groepje vrouwen in de sloppenwijk en bezoek daarnaast gezinnen, het kinderziekenhuis of het opvangcentrum voor zwangere vrouwen 'The Shelter' om daar het Evangelie te delen door een luisterend oor te zijn, voedsel te brengen en te bidden. Onze kinderen helpen ook mee bij veel van bovenstaande taken.

Hoe was het voor de andere gezinsleden om deze stap te maken?

Onze kinderen hebben het hele proces van zoeken naar Gods leiding meegeemaakt en toen we met de boodschap kwamen dat we zouden emigreren naar Namibië, was hun reactie wonderlijk positief! Dat heeft de Heere in hun hart bewerkt. 'We kunnen niet net als Jona ongehoorzaam zijn als God ons roept...' was het antwoord van één van onze kinderen.

Hoe ziet jullie leven er nu uit in Namibië?

We wonen 1 minuut buiten het dorp op een rustige ruime plek maar wel omheind met een hoog hek. Dit huis hebben we van de Heere gekregen en Hij heeft daarin ook gedacht aan onze kinderen. Ze kunnen binnen het hek 'vrij' rondspelen en fietsen maar daarbuiten kunnen ze niet zelfstandig bewegen. Te onveilig. Dat is een offer, vooral voor onze oudste drie kinderen, maar wel karaktervormend en leerzaam.

Gelukkig voorziet God ook in hun behoeftes! Sommige kinderen zitten op een sport, één dochter krijgt kunstles en er zijn geregeld vrijwilligers uit Nederland en Duitsland die ook tijd doorbrengen met onze kinderen.

Ons gezin blijft onze eerste opdracht; dus beginnen we de dag met onze kin-

deren en Bijbelonderwijs. Ik geef de kinderen thuisonderwijs met support van mijn man. Als het lukt probeer ik zelf 2 middagen in de week naar de sloppenwijk, het kinderziekenhuis of de Shelter te gaan. Vaak gaan er een paar kinderen mee, want we ervaren onze bediening echt als iets van ons samen en met elkaar. We merken dat ons gezinsleven al een getuigenis is voor de mensen hier. Er is hier zoveel gebrokenheid, verslaving en ontrouw dus een gewoon liefdevol gezin van 6 kinderen met 1 vader en 1 moeder die bij elkaar wonen is hier ongekend. Er is veel gebrek aan kennis van Gods Woord en de hoop die Hij wil geven! Ons huis staat altijd open en Iedere dag staat er wel iemand aan het hek met problemen. Ook daarin ligt een bediening die soms best intensief is.

Jullie worden hier dagelijks geconfronteerd met armoede, werkloosheid, verslavingen, honger, eenoudergezinnen. Wat doet dat met jullie?

Dat blijft pijnlijk. En toch spoort júst die pijn en hopeloosheid ons aan om te volharden en door te gaan! Want we

zien ook dat wanneer iemand zich overgeeft aan Jezus, dat grote veranderingen teweegbrengt in het leven van die persoon maar ook van zijn of haar familie! En alle nood houdt ons zelf ook dicht bij de Heere Jezus wetend dat we elke nieuwe dag alleen met Hem kunnen volbrengen.

Het thema van dit nummer is "Hoop". Hoe houd jij hoop in deze leefsituatie?

Door vast te staan in Gods Woord. Te staan op Zijn beloftes en Hem te vertrouwen, de Schepper en Voleinder! Daarbij zie ik uit naar die Dag dat Jezus zal terugkomen op de wolken! Eenieder die in Hem gelooft, zal dan verlost zijn van lijden en verdriet, om samen te mogen leven met HEM! Dat geeft zoveel hoop!

Twee jaar nadat jullie hier gesetteld waren, kregen jullie nog een 6e kindje. Hoe was dat om te bevallen in Afrika?

Boven verwachting! Omdat het ziekenhuis hier 2 uur rijden vandaan is, was het wel even spannend of ik het zou halen met eventuele beginnende

weeën, maar de Heere heeft alles wonderlijk wel gemaakt!

Welk Woord van God bemoeidigt jou vooral?

Filippenzen 4: 4-7.

“Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u. Uw welwillendheid zij alle mensen bekend. De Heere is nabij. Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal uw hart en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.”

Dat is iets wat we elke dag mogen doen. Ook als ik beproevingen ervaar, moedeloos raak, familie in Nederland mis, de verantwoordelijkheid te zwaar vind. Deze tekst gaat al vanaf het begin van ons huwelijk met ons mee. Elke keer weer bepaalt de Heere ons weer bij dit prachtige Bijbelvers!

Heb je nog een boodschap voor de vrouwen die dit nu lezen in "Vrouw"?

Als jij tot geloof bent gekomen dan woont de Heilige Geest in jou! Hij wil je vullen op de plek waar je bent om Zijn Evangelie vol hoop door te geven op een manier die bij jou past! Dat begint klein. Eerst thuis en dan verder; in al je contacten en bezigheden. Dus laat je vullen en leiden zodat je de hoop die in je leeft uit kan delen en tot zegen kan zijn!

Wilt u de nieuwsbrief ontvangen, lid worden van de appgroep of het werk van de familie Matze steunen? Kijk dan op lightforthechildren.nl/fieldworker/familie-matze/